

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר
זוהר התיקונים
חלק ו'

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 109

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

ספר זוהר התיקונים תיקון מ"ג

מהתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

ובו:

ו' זוהר התיקונים: בלשון הקודש לבד, בעמוד אחד שכל אחד יוכל להדפיסו ולחלקו לכל העולם, "וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף".

ועל ידו יוכל כל יהודי לקרוא ולהבין בחשק רב ולעסוק בדברי הרשב"י, תמידין כסדרן, בכל יום, וכבר צווחו קמאי כי מצווה לידע ולהודיע ולפרסם ברבים, שבו ורק על ידו תלוי כל גאולתינו, וכדברי המקובל האלוקי השד"ה זי"ע, שאמר אילו ידעו ראשי הישיבות מדברי גדולי המקובלים ובראשם המהרח"ו על תיקון מ"ג ועוד, בוודאי כולם היו עוסקים בלימוד ספר הזוהר והקבלה, להחיש הגאולה למען פדות השכינה הקדושה. וכל יהודי ילמד ויבין, נערים וזקנים, כאיש אחד בלב אחד יחד שבטי ישראל, כדברי הרשב"י "אֲנִי בְּחִיבוֹתָא תְּלִיָא מְלֵתָא", עוסקים בלימוד הזוהר הקדוש באהבה, "בדא יפקון מן גלותא ברחמי".

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי סניף בת ים, 052-7651911
בנשיאות כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א
לכבוד יומא דהילולא של המקבל האלוקי צדיק יסוד עולם מלאך
ה' צבקות הרי"ח הטוב מרן רבי יוסף חיים מפג'דאד זיע"א, י"ג אלול
תשע"ב (ק"ג שנה [103] לפטירתו, תרס"ט-תשע"ב)

ספר זוהר התקונים

תקון ארבעים ושלש

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם אֶת־רַב־שׁ, וְזָהוּ נֶהָר יַחֲרֵב וְיִבֶשׁ, (שם ה), בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶשׁ וְהוּא יִבְשֶׁת, צוֹחִים הַבָּנִים לְמַטָּה בְּיַחְדוֹד וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה. זָהוּ שְׁכָתוּב (משלי א כח) אִז יִקְרָאֲנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וְכַד מִי שְׁגוֹרֵם שְׁתַּסְתַּלַּק קַבְלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁפָעַל פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׁכַבְתָּב, וְגוֹרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּהוֹ, וְאוֹמְרִים שְׂאִין אֵלָא פִּשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלָמוּד, בְּנִדְאִי בְּאֵלּוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲיָן מֵאוֹתוֹ נֶהָר וּמֵאוֹתוֹ נָן. אוֹי לוֹ, מוֹזֵב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁכַבְתָּב וְתוֹרָה שְׁפָעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ בְּאֵלּוּ הַחֲזוֹר הַעוֹלָם לְתַהוֹ וְנַהוֹ, וְגוֹרֵם עֵינִי בְּעוֹלָם וְאֶרְךְ הַיָּלּוּת.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ דְּשֵׂא וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבֵא, וְהָרִי קָרָא לוֹ יִבְשֶׁת, מֵאִיפֹה תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כֶּף לְמַד תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הַעוֹלָם, שְׂאֵם אָדָם יַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲיָן שְׁתַּסְתַּלַּק, וּמֵה שְׁהִיָּתָה יִבְשֶׁת קוֹרָא לָהּ אָרֶץ, וְלִנְהָר שְׁהִיָּה חֲרֵב וְיִבֶשׁ קָרָא לוֹ מִקְנֵה הַפִּיִם וַיִּמִּים, זָהוּ שְׁכָתוּב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשֶׁת אָרֶץ וְלַמִּקְנֵה הַפִּיִם קָרָא יַמִּים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁנִקְרָאת אָרֶץ, מַה כְּתוּב בּוֹ? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ, לְהוֹצִיא וְרַעִים וּפְרוֹת שְׁהֵן נִשְׁמוֹת, (דף פב ע"ב) כָּל אֶחָד לְמִינֵהוּ, אֵלּוּ הַנִּשְׁמוֹת שְׁנִגְזְרוּ מִכֶּסֶף כְּבוֹדוֹ, וְאֵלּוּ רוּחוֹת שְׁנִגְזְרוּ מִמְּלֶאכִים, וְאֵלּוּ הַנִּפְשׁוֹת שְׁנִגְזְרוּ מִהַאֲוִיָּה, כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינֵהוּ אֶת כָּל אֶחָד כְּרָאוּי. עֵץ פְּרִי - זֶה תְּלָמִיד חֶכֶם, עֵשֶׂה פְּרִי - זֶה בֵּית זוּגוֹ, לְכָל אֶחָד כְּרָאוּי (כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינוֹ).

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, עֵשֶׂה פְּרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ - זֶה הַשְׂכִּינָה, שְׁכַל הַזְּרָעִים נִכְלָלִים בָּהּ, וְכֹאֵן הַמִּצְוָה שֶׁל פְּרִיָּה וְרִבְיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, זָהוּ שְׁכָתוּב לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁבְת יִצְרָה, וּמִי שְׁמַתְכַפֵּל מִפְּרִיָּה וְרִבְיָה, בְּאֵלּוּ הַחֲזוֹר אֶת אוֹתָהּ אָרֶץ יִבְשֶׁת, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרִבּוֹת, כָּל אֶחָד לְפִי דְרָגָתוֹ, מִי שְׁפוֹגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֶת הַמְּקוֹם שְׁנִגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.